

Publicerad 2017-08-19 19:57 av Grävling

Det uråldrigt mänskliga i att betrakta lågorna

Man sökte sig till ruinerna

hundlokors brustna stälkar, vittrande tegel

var vi de enda som stannat till här

vi rörde ömt vid sotiga stammar

var vi de enda

molnskuggorna, kajflocken som kastar sig

som en kompakt, brytbar varelse

himlen är ett omätligt skal

taken brinner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grävling med Poeter.se id #28035 innehar upphovsrätten